****

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) Velehrad London (Reg. Charity No.1154836) a Velehradský výkonný výbor, pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii. Adresa: 39 Lonsdale Rd, Barnes, London SW13 9JP www.velehrad.org.uk

leden/januar 2017 **číslo 92**

****

Bez velkých nadějí do roku 2017...?

Pomník Jana Palacha od Franty Bělského v zahradě Velehradu v Barnes

Málokdy vstupuje svět do nového roku bez velkých nadějí a ať už jsme si do toho roku 2017 vzájemně přáli cokoliv, ovlivní naše počínání nepříjemná skutečnost, že na mezinárodní scéně se stahují černá mračna. Nadcházející volby v Holandsku, Francii, Německu a nynější italská nejistota mohou skončit velmi nepříznivě nejen pro současnou vládnoucí garnituru, ale i pro Evropskou unii i její společnou měnu euro a to i bez připomínání staronové hrozby pádu zadluženého Řecka. Nejen, že bychom se měli rozloučit s nynějšími vůdci několika evropských zemí, což je v demokraciích normální, ale měli bychom si bohužel leckde připustit i možnost výhry extrémně nacionalistických a xenofóbních stran. Těch, vedených třeba Le Penovou či Geerdem Wildersem a zjevně financovaných (přes 1.česko-ruskou banku) režimem KGB v Moskvě s jasným cílem způsobit rozpad EU a NATO a obnovit vlastní moc v regionu. Za této situace a na pozadí nárůstu xenofóbního nacionalismu v celé řadě zemí -- živné to půdy pro vypočítavé politiky, slibující snadná populistická řešení, má Evropa zaděláno na problémy. A jak už řečeno, pod tlakem financí, propagandy a hackerů režimu uražené a pomstychtivé kliky pokračovatelů KGB – vládnoucí zemi stále závislé na přírodních zdrojích a bez diverzifikované ekonomiky a snažící se o obnovení impéria a to nejen v Evropě, ale i třeba prostřednictvím vojenských základen v Sýrii -- stojí Evropa i svět opravdu na počátku velmi nejistého roku. Boj mezinárodní koalice proti tzv. Islámskému státu je sice úspěšný, což ovšem posiluje řady utíkajících potenciálních teroristů mezi uprchlíky, které Erdoganův autoritářský režim v Turecku, nyní v paktu s Ruskem, hodlá pouštět do Evropy, pokud ta nevyhoví jeho požadavkům. V Americe zas voliči neměli velký výběr prezidentských kandidátů, zvítězil nebezpečnější z obou populistů a jeho naivní nápady hrozí zvýšením nestability ve světě. V Británii pak není vůbec jisté, zda pobrexitový vývoj, tedy jednání s neústupnými bruselskými byrokraty a nejistota ohledně investic a rychlosti vyjednání obchodních dohod třeba s Amerikou, povede zemi k prosperitě či k růstu cen a hospodářské krizi. Rok 2017 tedy nám, Evropské unii, ale také třeba Ukrajincům, či Pobaltí, zdaleka neslibuje klid a prosperitu z novoročních přání. Neočekávejme tedy mnoho, nedejme se však znejistit, neboť právě to je podle expertů rozvědek cílem moskevské propagandistické ofenzívy. Demokracie však nakonec vždy zvítězí! /jn/

****

Správní rada londýnského Velehradu srdečně zve krajany na

Pietní uctění památky zápalné oběti Jana Palacha

v den výročí ve čtvrtek 19. ledna ve 18:30

před jeho pomníkem v zahradě londýnského Velehradu v Barnes,

za účasti zástupce velvyslance ČR Jana Brünnera
a dalších čestných hostí

Po pietním aktu následuje beseda o událostech roku 1969 a občerstvení v sále Velehradu
39 Lonsdale Rd., Barnes, London SW13 9JP (metro Hammersmith a autobusy 33, 72, 419, nebo 15 min. pěšky přes most)

****

****

ZPRÁVY Z KOMUNITY A LONDÝNA

Důstojná vzpomínka na Jana Křesadla s koncertem…

Kdo měl tu smůlu, že se před pár lety už v krajanském Londýně nesešel se spisovatelem a polyhistorem Janem Křesadlem, tedy občanským jménem PhDr Václavem Jaroslavem Karlem Pinkavou CSc, který nás opustil v roce 1995, měl tentokrát na Velehradě v Barnes příležitost zaposlouchat se alespoň do jeho básnických textů a dokonce i těch ozvučených v podání sboru *Hlahol Oxon viz foto*) pod vedením uznávané a neúnavné Evy Pinkavové, takto vdovy po Křesadlovi. Pásmo dokonce zahrnovalo záznam jeho hlasu, nahrávku z koncertu sboru Musica Sarensis z koncertu na českém velvyslanectví před šesti lety, s hudbou speciálně komponovanou ke Křesadlově *Sedmihlásku* nezapomenutelným Antonínem Tučapským a také videoukázku jeho předčítání v pražské *Viole* z románu ve verších pod názvem *Obětina*.

Účastníci koncertu a pásma se o Křesadlovském odpoledni vyjadřují jen v superlativech a vzhledem k neobyčejné bohatosti jeho díla to vlastně byla jen malá ukázka. Třeba zas někdy příště a mezitím lze doporučit i anglický překlad (synem Václavem) jeho románu *Mrchopěvci*, který pod výstižně ušitým názvem *Gravelarks* vydalo loni v Londýně nakladatelství *Jantar Publishing* (***www.jantarpublishing.com)***

Soubor Hlahol Oxon v akci na Křesadlovském odpoledni a (postupně dole) pohled do sálu londýnského Velehradu před zahájením koncertu sboru Stojanova gymnázia z moravského Velehradu (rozdávání dárků sv.Mikulášem viz str.3)

Veselá Mikulášská opět se skvělým souborem z moravského Velehradu

V sobotu 3.prosince se Velehrad v Barnes opět otřásal zpěvem, tentokrát výborného pěveckého sboru Stojanova gymnázia z Moravského Velehradu, který minule krajanům zazpíval ještě ve staré budově Velehradu londýnského na Ladbroke Square.

Po přivítání souboru i krajanského publika členem správní rady charity Velehradu ing. Antonínem Stáně nastoupil pěvecký sbor a studenty už reprezentovaly nové ročníky, ale kvalita provedení byla snad ještě dokonalejší – od několika slovanských písní a koled z jižní a východní Evropy, přes spirituály, až po české a slovenské písně, popěvky a koledy a více než stovce návštěvníků se to podle mohutného potlesku i pochval po koncertu velmi líbilo.

Vedení zájezdu muselo být také spokojeno, i když si mezi zpěvem a nasloucháním superlativům krajanského publika (v jehož řadách jsme zahlédli i našeho londýnského kardiochirurga, profesora Marka s chotí) postesklo, že organizování letecké dopravy pěveckého tělesa nebylo zdaleka bez problémů.

Po koncertu se dostavil sympatický sv.Mikuláš (ve velmi věrohodném provedení J. Mondrého) se dvěma krásnými anděly a nastalo rozdávání dárků dětem a rozradostněné tváře těch nejmenších byly všem odměnou za námahu příprav. Dárky pak také zaslouženě dostali i členové souboru a po chvíli se během družné zábavy v sále sesedli uprostřed sálu a začali si prozpěvovat, jen tak, prý z radosti nad dobrým dílem… Díky Stojanovci, snad zas za pár let znovu přijedete!

****

Britská skupina Spoločnosti pre vedy a umenia SVU pozývá krajanov na prednášku

dr. Jaromíra Málka, známeho egyptológa z oxfordskej univerzity

v sobotu 30. januára 2017 o 14tej v čs. klube, 74 West End Lane, NW6, metro West Hampstead

Dr. Málek priblíži život a dielo slávneho českého egyptológa na oxfordskej univerzite prof. Černého

Info: Věra Vavrečková (0170 2614 767) a Zuzana Slobodová (079 405 19 667) a https://www.svu2000.org/london. Priveďte priatielov a známých.

****

****

ZPRÁVY Z KOMUNITY A LONDÝNA

Budeme vzpomínat na naše zemřelé v lednu…

Budou mezi nimi herečka, režisérka *Londýnské sezóny* a mecenáška Velehradu i Otce Langa i mnoha nemocných v tehdejším Československu, **Sylva Langová** (15.ledna 2010), student **Jan Palach** (19.ledna 1969 – viz oznámení Na str. 1), **S/Ldr Adolf Pravoslav Zelený MBE**, navigátor 311.československé perutě (25.ledna 2010) a paní **Tessa Macháčková**, spolupracovnice Velehradu a organizátorka (23.ledna 2015). Vzpomeneme také **obětí Holokaustu** v den vyhlášený za pamětný Spojenými národy, 27.leden.

…a nakonec přišel sv. Mikuláš s dárečky pro ty nejmenší a (dole) křest překladu knihy Antonína Bajaji v sále Waterstones, Piccadilly

Na krásné modré Dřevnici…

je titul knihy mozaiky vzpomínek zlínského rodáka *Antonína Bajaji*, jednoho z nejlepších současných českých spisovatelů, na dětství a dorůstání na březích oné říčky za měnících se místních poměrů a střídání režimů, formou imaginárních dopisů sestře. Kniha byla právě (moc dobře) přeložena do angličtiny pod titulem *Burrying the season* Davidem Shortem a pokřtěna za přítomnosti autora, překladatele i nakladatele ve známém velkoknihkupectví Waterstones na londýnské Piccadilly 30. listopadu. Autor i překladatel se přítomné skupině asi sedmdesáti krajanů i vážených britských zájemců, včetně lingvisty prof. Pinsenta z SSEES a autora Toma Stopparda, jehož otce, baťováckého lékaře, znával i otec Bajaji, nejen představili a pohovořili o slastech a bolestech tvorby, ale i vyznali z obdivu k Felliniho filmu Amarcord, který Bajaju inspiroval. Baťováky na křtu knihy reprezentoval pan Mike Ostler z Baťovy čtvrti britského města East Tilbury, kde památku i tradice střeží místní knihovna. Pro ty z nás, které zajímají zážitky z oněch dnes už dávných časů a hlavně pro britské přátele, které jsme přesvědčili, aby se o to také zajímali, je kniha vydaná nakladatelstvím Jantar ***(www.jantarpublishing.com)*** dalším svědectvím pohnuté doby.

ZPRÁVY Z DOMOVA

Slovenský premiér si posťažoval na kolegov pred parlamentom v Strasburgu

Slovenský premiér Robert Fico si pred takmer prázdným Európským parlamentom v Strasburgu posťažoval na kolegov, lídrov štátov Európskej únii pri príležitosti podpisu legislatívnych plánov na budúci rok. Povedal, že lídri by mali prestať riešiť domácu agendu útokmi na úniu, bo ta je ,, v najťažšej kríze od svojho vzniku“. Občania únii podľa Fica prestali prestali dôverovať jej elite a ,,dnes pred nami stojí povinnosť vrátiť sa ku koreňom“, podľa neho nevnucovanie tém, ktoré sa týkajú len jednotlivých štátov a návrat národných pravomocí ich parlamentom. Povedal tiež, že talianske referendum o vystúpení z únie by viedlo ku katastrofe.

Vzpomínky na odchod Václava Havla před pěti roky…

Na Jungmannově náměstí v Praze se v neděli 18. prosince (po zádušní mši kardinála Duky v katedrále) konala vzpomínka na prezidenta Václava Havla u příležitosti pátého výročí jeho úmrtí. Celodenní akce ,,Svíčka pro Václava Havla“ zahrnovala čtení z *Dopisů Olze* lidmi, kteří jej znali a zapalováním svíček. Lidé zapalovali svíčky také u Havlova hrobu na vinohradském hřbitově, kam to přišel učinit i premiér Bohuslav Sobotka, zástupci parlamentu a polské ambasády a na náměstí Václava Havla u Národního divadla, u plastiky srdce. Večer pak šlo několik desítek lidí v průvodu na hrad, aby připomněli ,,nadčasovost Havlových myšlenek a skutečnost, že zemi chybí doma i v zahraničí.

ZAMYŠLENÍ Z DOMOVA

Naše současná „normalizace“

Kardinál Miloslav Vlk se zamýšlí nad trendy české společnosti

V souvislosti s výročím 17. listopadu nastolil *Katolický týdeník* téma „normalizace“ a uspořádal anketu s otázkami, například jestli nám nehrozí nějaká nová podoba normalizace. Anketu hodlá uveřejnit. Jsem přesvědčen, že jsme si tuto otázku měli klást už před 25 lety. Této otázce se věnuji již dlouhodobě na své webové stránce, na kterou tady šířeji k odkazu 17. listopadu upozorňuji.

Bylo by zajímavé zjišťovat u mladé generace dnešních studentů, jestli rozumějí tomuto slovu. Ale mladí lidé si vědí rady, vygooglovali by si ho. Na googlu je podrobné vysvětlení tohoto pojmu, který pochází z protokolu, podepsaného koncem srpna 1968 v Moskvě. Zde je vylíčen průběh „normalizace“.

„Zdravé jádro strany“ se pod ochranou vojsk Varšavského paktu, která k nám 21. srpna 1968 s „bratrskou pomocí“ přišla, chopilo moci, aby obnovilo „normální“ pořádek, který strana dříve po nastolení komunismu vybudovala. Jak ten „normální“ pořádek vypadal, si naši starší občané ještě trochu pamatují: právo a spravedlnost bylo to, co sloužilo „dělnické třídě“, komunistům: zavírání odpůrců, monstrprocesy, zastrašování, pronásledování církve, přepadení klášterů, okradení církve o veškerý majetek. Takový systém oni mocí brutálně nastolili a likvidovali všechny, kteří byli proti tomuto „pořádku“.

>>>>>>>>

****

****

Naše současná „normalizace“ *(pokračování ze str.3)*

„Pravdou“ bylo to, co stavělo komunismus v minulosti i přítomnosti do pěkného světla, případně co očerňovalo jeho nepřátele. A to bylo hlásáno všemi možnými lživými metodami ve sdělovacích prostředcích a lidi byli ohlupováni bez možnosti ověřovat si, co je ve skutečnosti pravda. Nesvoboda všeho druhu...
V šedesátých letech se tento totalitní systém trochu uvolňoval, a proto k nám přišla vojska varšavského paktu, aby znovu nastolila „normální“ totalitní systém. Tak začala „normalizace“!

Po pádu komunismu jsme se s tímto totalitním kriminálním systémem nevypořádali. Po všech těch zločinech jsme je nechali dále „působit“. Nenazývali jsme pravým jménem to, co nám představovali jako „normální“. A ono z toho mnoho zůstalo. Například deformovat pravdu, bezostyšně lhát, nenávidět, krást atd., jak to často i dnes zakoušíme.

Touto „normalitou“ jsem se začal před řadou let zabývat na svém webu www.kardinal.cz. Uveřejnil jsem tu desítky a desítky článků k těmto tématům a ukazoval způsob myšlení a argumentace některých politiků. Po pravé straně textu je tu malé okénko, kam si lze zadat hesla a po kliknutí jsou prezentovány různé články, které ukazují silné příklady této „normality“ i v dnešní politice a ve veřejném životě. Můžeme zadat, například, jméno soudružky Procházkové, která v boji proti nápravě komunistických křivd na církvi líčí své „pravdy“ o majetku církve, o svatovítské katedrále; nebo jméno stalinistky Semelové. Mnoho článků je tu o „normalizovaném“ způsobu myšlení ve společnosti. Zadáme-li jméno „Hašek“, vyjde článek o způsobu myšlení a argumentace tohoto sociálně demokratického politika. Dále například i článek „Filipovy báchorky“, „Pohádky o majetkovém narovnání“ aj.

Příkladem normalizace v oblasti práva je hejtman Zimola se svým návrhem zdanit finanční náhrady církve. To je ukázka, jak v současnosti někteří politici bezostyšně komunisticky „normalizovaně“ myslí a pošlapávají ústavu i dnes, tak jak to soudruzi dělali za totality. Mnozí politici tak „normálně“ „vychovávají“ svým „příkladem“ občany této společnosti. A společnost k tomu mlčí.

Myslím, že tento nápad Katolického týdeníku není nevhodný pro dnešní dobu, abychom si uvědomili, v čem žijeme.

(*z internetových stránek kardinála Miloslava Vlka:* ***www.kardinal.cz***)

DALŠÍ ZPRÁVY Z DOMOVA

Památník národního útlaku v Panenských Břežanech otevře na jaře...

Od poloviny prosince je ve zrekonstruovaném barokním zámku v Panenských Břežanech u Prahy na jarní otevření připravováno nové muzeum pod názvem ***Památník národního útlaku,*** se zaměřením na odboj za Druhé světové války a hrůzy německé okupace. V zámku se nachází i kaple J.B. Santiniho-Aichela z prvních let 18.století a konferenční sály, které jistě podle hejtmanky Jaroslavy Pokorné-Jermanové najdou využití. Jak známo, v zámku za války bydlel říšský protektor Heydrich a expozici pomáhal sestavit i náš historik/dokumentarista Jan Kaplan, autor známého filmového dokumentu televize BBC *,,SS-3 Atentát na Heydricha“* a iniciátor pamětní desky našim výsadkářům-atentátníkům na budově v londýnské Porchester Gate. Ten navíc ,,vřele“ doporučuje zájemcům novou knihu *Anthropoid* od historického experta Jaroslava Čvančary. Prý nejlepší, co bylo o Heydrichiádě v posledním desetiletí napsáno a dobrý dárek k Novému roku...

0 Kvůli vzpomínkám na 17. listopad se pozapomnělo na 60. výročí povstání Maďarů v roce 1956, kdy se pokusili svrhnout komunistický režim. Jak známo, Moskva na ně poslala tanky a zahynulo na 6.000 lidí, 225 jich bylo popraveno a dvacet tisíc bylo uvězněno. Vězněný kardinál Mindszenty, který byl za války nacisty vězněn za kritiku zacházení s Židy, byl povstalci osvobozen, ale pak se na 15 let uchýlil na americké velvyslanectví a až pak mohl vycestovat do Rakouska, kde později zemřel. **0** Britský Jaguar Land Rover predstavil model Land Rover Discovery, ktorý od roku 2018 bude v Nitre vyrábať jeho budovaný nový závod za 1,4 miliard eur. Má v závode zamestnať 2800 ľudí , ktorí budú vyrábať 150 000 áut ročne. **0** V Praze zemřel 16.prosince ve věku 101 let generál Imrich Gablech, hrdina Druhé světové války a rodák ze slovenského Hrachovište. Gablech uletěl po vyhlášení tzv. Slovenského státu z Piešťan do Polska, ale byl sovětským okupačním režimem té části Polska obviněn ze špionáže a na pět let poslán do Gulagu. Tam byl pak obviněn ze vzpoury a dostal dalších deset let, ale po napadení Sovětského Ruska Němci byl propuštěn a dostal se do Británie a k československému letectvu. Kvůli problémům se zrakem ale nemohl létat a řídil letecký provoz. Po únoru byl propuštěn z ruzyňské letecké kontroly a vykonával různé neodpovídající zaměstnání, ale po listopadu byl rehabilitován a povýšen, nakonec loni do hodnosti generála. RIP. **0** V Praze zadržela policie ve spolupráci s FBI a Interpolu ruského občana, podezřelého z hackerství proti Spojeným státům. Muž při zatčení v hotelu překvapením zkolaboval, ale nekladl odpor. Byl pak převezen do nemocnice, vzat do vyšetřovací vazby a měl být předán do Ameriky.

DUCHOVNÍ SLOVO

Křesťanství a Evropa (z řeči prof. dr. P. Tomáše Halíka při udělení Templetonovy ceny r. 2014)

Společný evropský dům, má-li být opravdu domovem, nemůže stát jen na administrativě a obchodu. Rozhodující roli má kultura, ta vytváří spirituální a morální biosféru společnosti. Komunistický režim, kde kultura byla ovládána ideologií, nedokázal přežít na globálním volném trhu idejí. Co se však stane se společností, jejíž kultura ztratí svou spirituální dimenzi, jejíž kulturu ovládne komerční průmysl zábavy?

Při vzniku Evropy sehrála rozhodující roli schopnost církve vytvořit kulturu, která sjednotila poselství Bible, filozofickou moudrost Řecka a právní systém Říma. Tato podoba křesťanství - Christianitas, "Christendom" - je však minulostí. Křesťanství již není společným jazykem Evropanů. Evropa budoucnosti bude ještě mnohem pestřejším vícehlasem, než byla dosud. Křesťanství je dnes jeden hlas z mnoha. Neptejme se však, který hlas bude nejsilnější, nýbrž který více přispěje ke kultuře soužití ve vzájemném respektu a porozumění.

Centrální zvěstí křesťanství je, že Bůh je láska a že trojjediný Bůh sám je společenstvím sdílení. Víra v Boha, který je láska a společenstvím sdílení, není vědecká hypotéza, nýbrž morální závazek s jasnými kulturními a politickými důsledky. Je to závazek akceptovat pluralitu našeho světa a stále se snažit přetvářet ji v kulturu komunikace, sdílení a vzájemného obohacování.

Křesťanství nepotřebuje být praporem, vlajícím nad Evropou, avšak Evropa a svět potřebuje lidi, kteří slovu láska vrátí jeho hluboký smysl, který mělo v radikálním poselství evangelia. **>>>>>>>>**

****

****

Křesťanství a Evropa *(pokračování ze str.4)*

Z naší západní křesťanské kultury a její důležité dějinné fáze, osvícenství, vzešla velká idea tolerance.

Tolerance je sekulárním překladem evangelijního příkazu lásky k nepřátelům. Ale při překladu náboženských pojmů do sekulárního jazyka a představ se obvykle něco ztratí.

Abych toleroval nepříjemného souseda, opravdu ho nepotřebuji v žádném ohledu milovat; stačí, když si ho nevšímám, když je mi lhostejný - každý má svůj život, svůj styl, svou pravdu.

Jistý model "multikulturalismu", založený na zásadě tolerance, vedl nikoliv k polis, společenství občanů, sousedů, nýbrž ke konglomerátu ghett. "Každý ať si žije podle svého, jen když druhé neruší a neomezuje". To je jistě humánnější stav, než stálé spory či dokonce permanentní válka, avšak může to být řešení trvalé? Tolerance tohoto typu je dobrá k tomu, aby lidé žili vedle sebe, ale nikoliv spolu.

Náš svět, "globální vesnice", se však stal příliš těsným na to, abychom mohli žít takto nerušeně vedle sebe. Přibylo nás - a přibývá, ať se nám to líbí či ne, stále více "těch odlišných"; naše ploty nejsou už tak vzdálené jako kdysi, vidíme si do kuchyní, cítíme vůně exotických polévek z jídelen těch druhých a doléhají k nám křiky rodinných hádek, o nichž jsme dosud neměli ani ponětí. Model tolerance byl vytvořen pro jiný svět, pro odlišnou architekturu měst; avšak ta dávná města už nestojí anebo vypadají docela jinak než dřív. Žijeme spolu, ať chceme či ne - a musíme pro toto spolužití najít jiná pravidla, než pouhé "neruš mé kruhy".

Avšak naše kruhy už jsou narušeny. Tak blízké sousedství se neobejde bez konfliktů. Před násilím nelze ustupovat, je třeba chránit a bránit nevinné. Člověk může nastavit pouze svou vlastní tvář, je-li naděje, že tím zastaví zlo, nikoliv však tváře druhých; ty musí bránit, za ně máme odpovědnost.

Avšak můžeme a musíme udělat všechno pro to, aby věci tak daleko nedošly. Na mnoha ohrožených místech je ještě čas pro prevenci a terapii násilí, čas k dialogu...

ČESKÉ KROUŽKY PRO DĚTI
v Barnes
tělocvična * divadlo * pohádky
OPIČKY (3-4) - neděle, 11.00-12.00
TYGŘÍCI (5+) - neděle, 12.30-13.30
LVÍČATA (5+) - neděle, 14.00-15.00
£40 / 4 kroužky

Neděle: 15.1., 22.1., 29.1. a 5.2.
Velehrad, 39 Lonsdale Rd., Barnes, SW13 9JP
INFO@CZECHLANGUAGECLUB.CO.UK

DOPISY ČTENÁŘŮ

Cesta z Říma do Schengenu za šedesát let

Součástí české i evropské historické zkušenosti je, že z těch nejbáječnějších lidských snů a ideálů se - jaksi neplánovaně, v procesu realizace - může stát noční můra a hrůza na druhou. Sen o ideální společnosti jménem komunismus je toho smutným příkladem.

Jedno vysvětleni pro tu nesrovnalost je člověčí tendence ke zlému, kterou naše náboženství nazývá prvotním hříchem. Obávám se, že dalším tragickým příkladem se v současnosti stává sen o volnosti a vzájemnosti národů na evropském kontinentu.

V sedmapadesátém, rok po krvavé lázni v Budapešti, podepsalo šest západoevropských států římskou smlouvu o společném trhu. Já byl tehdy malý kluk a moc jsem nechápal nadšení našeho táty, jehož před i poválečné zkušenosti diplomata využíval v té době režim tak, že mu občas dovoloval hlídat kostru velryby v muzeu na Václaváku.

Jak jsme dospívali, sledovali jsme zpoza železné opony závistivě růst svobody a blahobytu, který se vedle zemí společného trhu projevoval i v ostatních částech západní Evropy.

Kdo by se mohl divit, že jsme byli štěstím bez sebe, když i nás přibrali do tohodle báječného spolku. Měli jsme takovou radost, že jsme si moc nevšímali (nebo nechtěli všímat), že věci začaly jít jaksi z kopce.

Naše vlády měly ještě natolik rozum, že nám domluvily (a zachovaly) "dočasnou" výjimku ze společné evropské měny. Euro pak přivedlo na buben ekonomiky většiny zemí v jižní části kontinentu.

Svodům Schengenského prostoru neomezeného cestování už neodolal nikdo z nás, kteří jsme větší či menší část našich životů byli zavřeni v kleci "tábora míru". A tak jsme si mohli užívat (a stále užíváme) luxus toho, že přejíždíme hranice Německa, Francie, Španělska atd., aniž bychom z kabely museli vytahovat nějaké papíry.

Fungovalo to, dokud Evropa byla převážně výsostným územím mírumilovných Evropanů. Svět se ale změnil a v unionizované Evropě žijí nyní s námi další miliony lidí, kteří utekli z Afriky či Asie před válkou, útiskem a bídou. Určitě jsou to povětšině slušní lidé, kterým nejde o nic jiného, než aby získali kousek bezpečí a blahobytu, které jsme si my zvykli považovat za samozřejmé.

Problém je v tom, že mezi těmi miliony nově příchozích se schovalo i několik stovek nebo tisícovek lidí, kteří z důvodů ideologických, psychických, či kvůli příslušnosti k podivným náboženským sektám si vytkli za cíl pozabíjet co největší počet náhodných kolemjdoucích či kolemsedících. A stará dobrá Evropa na to není zvyklá a neumí se příliš dobře chránit.

My v Čechách (a na Slovensku, v Polsku, atd.) máme zatím tu výhodu, že migrantům se k nám nechce a prakticky žádní tu nejsou. Tak k nám zpravidla nedorazí ani ti zabijáci, neboť jim tu chybí zástupy, ve kterých by se schovali. **>>>**

****

British, Czech & Slovak Association srdečně zve krajany na přednášku Milana Kocourka

Hrabě -- renegát o poslanci vídeňského parlamentu a diplomatu Františku von Luetzow

Velvyslanectví Slovenska ve čtvrtek 26.ledna v 18.30 vstupné 10 liber pro nečleny BCSA, členové zdarma, registrace e-mailem nutná

BCSA také zve na středeční setkání „*Get to know you*“ 11.1. od 19 do 23 hod. v Čs. národním domě, 74 West End Lane, NW6

Info a vstupenky: bcsa@bcsa.co.uk nebo tel. : 0208-795-4875 či na adrese: 643 Harrow Rd, Wembley, HA0 2EX

****

****

Cesta z Říma do Schengenu za šedesát let *(pokračování ze str.5)*

Máme ale ten Schengen. Na jedné straně se tak stalo, že mezi nedávnými obětmi teroristy z Berlína byla i naše krajanka, které si tam zašla na předvánoční trh. Na druhé straně, terorista z Berlína mohl po svém činu nerušeně odcestovat do Francie a přes Francii do Italie. Tam ho, pravda, náhodou dopadla četnická hlídka na milánském předměstí. Tak to - tentokrát - bylo malé štísko ve velkém neštěstí.

Je skutečností, že dopravní nehody, výfuky z naftových motorů a sebevraždy v současnosti zabíjejí daleko více Evropanů, než všichni asijští i afričtí teroristé dohromady. Z jakýchsi důvodů ale většinu z nás ty teroristické vraždy zneklidňují více.

Tak chci jenom říct, že kdyby to třeba jen jediný život mohlo zachránit, tak rád na každé hranici pas nebo občanku policajtům ukážu. Schengen neschengen. *S přáním bezpečného Nového Roku z Prahy pozdravuje Honza Krátký*

Nenechte si ujít, aneb trochu kultury v Londýně v lednu

- 7. ledna v 19.30 vystoupí v Barbican Centre, EC2Y 8DS, BBC Symphony Orchestra pod taktovkou Edwarda Gardnera s programem **Janáčkových** děl Taras Bulba a Žárlivost, **Smetanových** Vltava a Šárka a s díly Szymanovského a Eötvöse. Info: 0207 638 8891 a ***www.barbican.org.uk***
- 19. ledna v 19.30 vystoupí – opět v Barbican Centre (viz výš) London Symphony Orchestra pod taktovkou Simona Rattle s programem **Mahlerova** Symfonie č.6 v A moll (,,Tragická"), plus nové dílo skladatele Turnage.Info výš.
- 26.ledna v 19.30 vystoupí v Royal Festival Hall, South Bank, London Philharmonic Orchestra pod taktovkou Vladimira Jurowského s Pomníkem Lidicím **Bohuslava Martinů** a s díly Kanceliho a Vaughana Williamse. Info: 0207 960 4200 a ***www.southbankcentre.co.uk***
- Také 26.ledna v 19 hodin vystoupí v Milton Court Concert Hall, Barbican Centre, Guildhall String Ensemble s **Janáčkovou** Suitou pro smyčcový orchestr a s díly Mansuriana a Beethovena. Info: *viz Barbican výše*
- Až do 28. ledna bude v Roca London Gallery, Station Court, Townmead Road, London, SW6 2PY, pokračovat v září zahájená výstava *Soak, Steam, Dream: Reinventing Bathing Culture,* která představí humornou i vážnou tvorbu **českých architektů studia H3T** z Prahy. Info: **www.h3t.cz** a tel.: 020 7610 9503. Spoluorganizuje *České centrum*

****

Bydlíte ve Streathamu či okolí? V tom případě vás na zajímavé akce zve

Centrum pro děti i rodiče OKÉNKO

Každou sobotu 10-13hod. posezení rodičů a česká školka a jesle v Dunraven School, 94/98 Leigham Ct. Rd., London SW16 2QB. Každou středu 10-12 hod. Dětský klub, ve St. Stephen's Church, Weir Road, SW120NU. Měsíčně v sobotu v 19h. Knižní klub. Info: c.okenko@hotmail.co.uk a 07903-867883

****

Sváté omše Slovak Catholic Mission londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedeľa 13.00 a 19.30, Streda 19.30, Piatok s angl. Farnosťou. *Svätá spoveď* pred i po každej svätej omši aj po dohovore s duchovným otcom

****

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?

Kontaktujte Czech Centre: 116 Long Acre (Covent Garden), London WC2E 9PA

Telefon: +44-207-307-5180 e-mail: info@czechcentre.org.uk

Czech Centre pořádá a organizuje výstavy, přednášky, koncerty atd , informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání, atd

****

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít *http://krajane.radio.cz/*

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

****

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLENEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (http://www.dvorak-society.org) a další poskytne Terry Heard, Membership Secretary, 67 Lewisham Hill, London SE13 7PL, Tel: 020 8852 9263, e-mail: membership@dvorak-society.org

(k dostání nová CD nahrávka klavírních děl prof. Ant Tučapského v interpretaci Kanaďanky Margaret Bruce. Dvě CD za 14.50 liber i s poštovným)

****

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na činnost Velehradu - zatím zasílejte šeky na adresu: Velehrad, 39 Lonsdale Rd., London SW13 9JP

****

CZECH AND SLOVAK CLUB IN LONDON

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí jet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, v 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění.

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno každé pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno v úterý. Telefon: Klub 0207 328 0131, Restaurace 0207 372 1193

****

Vydává a rozesílá Správní výbor charity Velehrad London (Publisher : Velehrad London, Charity registered in England and Wales (number: 1154836) and a company limited by guarantee (registered company No.: 08684201) Reg. offices: 39 Lonsdale Road, Barnes, London, SW13 9JP) a *rediguje v tradicích Věstníku a Londýnských Listů Mgr J.M. P.Jůn*